

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,
Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι αὐτῆς,
Χάριν, εἰρήνην καί ἔλεος παρά τοῦ ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἡ Ἐκκλησία λαμπρύνεται καί πανηγυρίζει γιά τό θαῦμα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου. Ὅλοι οἱ πιστοί μετέχουμε στή χαρά καί στήν πανήγυρη τῆς Ἀνάστασης, πού ἀποτελεῖ τό θρίαμβο τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου καί προσφέρει τήν ἐλπίδα καί τή βεβαίωση γιά τήν ἀνάσταση ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Τήν καλή αὐτή ἀγγελία, δηλαδή τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀνάστασης, μεταφέρουν κατά τρόπο ἐπίσημο καί θεόπνευστο οἱ ἱεροί Εὐαγγελιστές, ἀναφέροντάς μας ποικίλα γεγονότα, τά ὁποῖα συνιστοῦν τά τεκμήρια καί τούς ἀψευδεῖς μάρτυρες τοῦ θαύματος. Τέτοια γεγονότα εἶναι ἡ ἐπίσημη σφράγιση τοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ καί ἡ τοποθέτηση στρατιωτικῆς φρουρᾶς, γιά νά τόν φυλάσσει, ὁ σεισμός, πού γίνεται κατά τήν ὥρα τῆς Ἀνάστασης, ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀγγέλου στόν κενό τάφο καί, τέλος, οἱ πολλαπλές ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ στούς μαθητές Του.

Ἐπιπρόσθετα γεγονότα, τά ὁποῖα προκαλοῦν ἔκπληξη καί θαυμασμό στίς πρωινές ἐπισκέπτριες τοῦ τάφου, στίς Μυροφόρες, ἦταν ἡ μετακίνηση τοῦ λίθου ἀπό τό στόμιο τοῦ μνήματος. Ἦταν, ἀκόμη, ἡ παρουσία μέσα στόν κενό πλέον τάφο τοῦ ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος φοροῦσε «ἔνδυμα λευκόν ὡσεὶ χιόνα» (Ματθ. κη', 3), καί ὁ ὁποῖος ἀναγγέλλει σ' αὐτές τό χαρμόσυνο γεγονός τῆς Ἀνάστασης: «Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρωμένον·

ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν» (Μάρκ. ιστ', 6). Αὐτό, θά λέγαμε, ἀποτελεῖ τό κέντρο καί τό ἀποκορύφωμα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀνάστασης, πού ξεκίνησε δειλά μέσα ἀπό τό φόβο καί τόν τρόμο τῶν Μυροφόρων γυναικῶν, γιά νά κατακτήσει σωτήρια τήν οἰκουμένη. Αὐτό ἀποτελεῖ τήν πρώτη ὁμολογία τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου.

Ἄξιο προσοχῆς, βέβαια, εἶναι ὅτι τό μοναδικό καί ἐξαίρετο τοῦτο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης δέν ἀκούεται ἀπό ἀνθρώπινο στόμα, ἀλλά ἀπό τό στόμα τοῦ ἀγγέλου, γεγονός πού σημαίνει, ὅτι τό μήνυμα τῆς Ἀνάστασης προέρχεται ἀπ' εὐθείας ἀπό τό Θεό. Εἶναι χαρακτηριστικά τά λόγια τοῦ ἀγγέλου πρὸς τίς Μυροφόρες: «*Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;*» (Λουκ. κδ', 5). Τό ἐρώτημα αὐτό τοῦ ἀγγέλου ἦταν, κατ' ἀρχή, ἓνα ἐρώτημα πρὸς τίς Μυροφόρες, γιά νά τούς ἀναγγελθεῖ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού Τόν νόμιζαν νεκρό. Συνεχίζει, ἐν τούτοις, νά εἶναι, ἐπιπρόσθετα, καί ἓνα ἐρώτημα, ἓνα μήνυμα καί μία κριτική πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀμφιβάλλουν γιά τήν Ἀνάσταση καί συνεχίζουν ἐδῶ καί δύο χιλιάδες χρόνια νά ἀναζητοῦν τό Χριστό μετὰ τῶν νεκρῶν. Τό Χριστό πρέπει νά Τόν ἀναζητοῦμε μετὰ τῶν ζώντων, γιατί εἶναι Θεός ζώντων καί Θεός ζῶν, ἀφοῦ «*ἀληθῶς ἀνέστη*» ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι παρόμοια μέ ἄλλες ἀναστάσεις νεκρῶν, ὅπως εἶναι ἐκεῖνες τοῦ Λαζάρου, ἢ τοῦ γιοῦ τῆς χήρας ἀπὸ τῆ Ναΐν, ἢ τῆς θυγατέρας τοῦ Ἀρχισυνάγωγου Ἰαίριου. Ἐκεῖνοι ἀναστήθηκαν, γιά νά ὑποστοῦν καί πάλι τό θάνατο καί τή φθορά τοῦ σώματος. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ὅμως, εἶναι ἀφ' ἑνός μέν προσωπικό γεγονός γιά τόν ἴδιο τόν Ἰησοῦ Χριστό, γιατί ἡ ἀνθρώπινη Του φύση, ἔνεκα τῆς ἑνωσῆς της μέ τή θεία φύση καί ἔνεκα τῆς ἀναμαρτησίας Του, δέν ὑπέστη τή φθορά ἀπὸ τόν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θάνατο. Ἀφ' ἑτέρου δέ εἶναι συγχρόνως καί συλλογικό καί πανανθρώπινο γεγονός, γιατί ἐγκαινιάζεται, μέ τήν παρέμβαση τοῦ Θεοῦ, ἡ καινὴ κτίσις. Γι' αὐτόν τό λόγο, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περικλείει τό γεγονός τῆς Ἀνάστασης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στήν πρόταση: «*πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν*» (Κολ. α', 18).

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι μυστήριο, πού ὑπερβαίνει τήν ἀνθρώπινη κατανόηση καί λογική, γιατί ἀποτελεῖ τό μεταίχμιο τῆς μετάβασης ἀπὸ τή φθορά πρὸς τήν ἀφθαρσία, ἀπὸ τήν προσκαιρότητα πρὸς τήν αἰωνιότητα, ἀπὸ τό παρόν πρὸς τό ἔσχατο. Γιά τό λόγο αὐτό, στίς διάφορες μεταπασχαλινές ἐμφανίσεις

Του, ὁ Χριστός εἶτε δέν ἀναγνωρίζόταν ἀπό τούς μαθητές Του, εἶτε ἐμφανίζόταν «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» (Μάρκ. 1στ', 12), εἶτε ἔλεγε στή Μαρία τή Μαγδαληνή: «μή μου ἅπτου· οὕτω γάρ ἀναβέβηκα πρὸς τόν Πατέρα μου» (Ίω. κ', 17).

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶχε βέβαια τίς προτυπώσεις της, μέ τίς προηγηθεῖσες ἀναστάσεις νεκρῶν. Τό ἐξαίρετο, ὅμως, καί μοναδικό συνίσταται στό ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ εἰσάγει, ὡς πραγματικότητα μή ἀνατρέψιμη, τήν κοινή ἐσχατολογική ἀνάσταση ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πρᾶγμα πού σημαίνει τήν ὑπέρβαση τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου καί τήν εἴσοδο ὅλων στήν αἰώνια ζωή.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἀσφαλέστατα προοιωνίζει καί βεβαιώνει καί τήν ἀνάσταση τῆς ἡμικατεχόμενης γιά τριάντα δύο χρόνια νήσου μας. Τώρα, πλέον, γνωρίζουμε καλά, ὅτι οἱ ἀξίες δέν μποροῦν νά παραθεωροῦνται, ἀφοῦ ἀποκαταστάθηκαν μέ τό πάθος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ὑστερα ἀπό τό σκοτάδι τῆς σταύρωσης, ροδίζει πάντοτε χαρούμενο τό φῶς τῆς Ἀνάστασης.

Μέ τήν προσδοκία, λοιπόν, καί τῆς δικῆς μας ἀνάστασης, ὅλοι μαζί, Ἠγεσία καί λαός, συνεχίζουμε ἐνωμένοι τό δίκαιο ἀγῶνά μας, μέχρι τήν ἄγια ἡμέρα τῆς δικαίωσης. Καί, ἀσφαλῶς, ἀγωνιζόμαστε γιά ὁλόκληρη τήν Κύπρο, ἀπό τήν Πάφο μέχρι τόν Ἀπόστολο Ἀνδρέα καί ἀπό τή Λεμεσό καί τή Λάρνακα μέχρι τή Μόρφου καί τήν Κερύνεια. Ἀγωνιζόμαστε, γιά νά ἐλευθερωθοῦν τά σκλαβωμένα σήμερα μέρη μας. Γιά νά ἐνωθοῦν καί πάλι ὁ βορρᾶς καί ὁ νότος. Γιά νά ἀποχωρήσουν τά στρατεύματα εἰσβολῆς καί οἱ ἔποικοι ἀπό τή νήσό μας, νά ἐπιστρέψουν οἱ ἐκτοπισμένοι μας στίς πατρογονικές τους ἐστίες, νά ἀναπνεύσουν ἀέρα ἐλευθερίας οἱ ἐγκλωβισμένοι μας καί νά ἐξακριβωθεῖ ἡ ζωή ὅλων τῶν ἀγνοουμένων μας. Δέν τρέφουμε αἰσθήματα μίσους, ἢ ἐχθρότητας, πρὸς τούς Τουρκοκύπριους συμπατριῶτές μας, οἱ ὅποιοι, σέ τελευταία ἀνάλυση, εἶναι καί αὐτοί -ὅπως καί ἐμεῖς- θύματα τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς. Ζητοῦμε, ὅμως, καί ἐπιδιώκουμε, ὅπως ὁλόκληρος ὁ λαός τῆς νήσου μας ἀπολαμβάνει καί χαίρεται, μέσα σέ συνθηκες ἐλευθερίας, εἰρήνης, ἀσφάλειας καί δικαιοσύνης, τά ἀναφαίρετα ἀνθρώπινα δικαιώματά του, σέ μιᾷ ἐλεύθερῃ καί ἐνωμένῃ ἀπό τή μιᾷ ἄκρη μέχρι τήν ἄλλη Κύπρο.

Εὐχόμαστε, ὅπως ὁ Ἀναστάς Χριστός εὐλογῇ τόν ἀγῶνά μας, ὥστε σύντομα ὅλοι μαζί ἐνωμένοι καί ἀγαπημένοι νά γιορτάσουμε

καί τήν ἀνάσταση τῆς πατρίδας μας.

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί, καί χρόνια πολλά, εὐλογημένα, εἰρηνικά, χριστιανικά! Χριστός Ἀνέστη, μέ τήν Κύπρο μας σύντομα ἐλεύθερη καί δικαιωμένη! Ἀμήν!

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,
Ἅγιο Πάσχα 2006.

Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδίων ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς Ἐγκυκλίου μετὰ τό ἐωθινό Εὐαγγέλιο καί τό «Χριστός Ἀνέστη» καί ὅπωςδήποτε πρό τῆς μεγάλης συναπτῆς, στήν ἐξέδρα, ὅπου θά τελεσθεῖ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως.